

DE TOT I MOLT

La llengua catalana ha estat considerada signe de la nostra identitat col·lectiva almenys des de Ramon Muntaner

Isidor Mari

No som contradictoris, som plurals. L'any **Buñuel**, el tribut retut al director i la seva obra no ens impedeix programar per aquest mes de març un cicle de neorealisme italià, vuit pel·lícules cedides per la **Cinemateca Nacional de Cuba**. Vuit manifesta-

cions artístiques que destaquen el realisme per davant de l'abstracció, totes elles en versió original. *Rivediamo* al Centre de Cultura.

La pluralitat i l'acceptació de la crítica han de ser quelcom més que paraules. Aquest mes inauguram nova secció: *cartes al director*. D'aquesta manera volem obrir un portell al suggeriment, en positiu i també en negatiu si cal. Demanant-vos participació vos demanam igualment concreció, la limitació d'espai exigeix economia de textos. Publicarem els que ens arribi, sempre que vinguin signats i no superin les 20 línies d'extensió en un full.

All about my mother, A.A.M.M. odóvar triomfa. La pel·lícula s'ha adjudicat fins ara tots les victòries d'eta-

pa prèvies al dia clau, la contrarellotge del dia que es concedeixen els òscar de Hollywood. Desitjem-li tots els èxits.

Dia 1r de març ja haurà passat quan aquesta revista sigui a les vostres mans. Els habitants de les illes Balears, des de fa uns anys celebren aquest dia la festa de la comunitat. Els nostres governants volen que el visquem com un dia de cine. Tot té la seva explicació. Temps Moderns compleix sis anys aquest mateix dia. Gràcies a la vostra atenció incondicional hem tret al carrer els primers 61 números d'aquesta publicació íntegrament en català. Seguim correctament el camí que **Josep Melià** i **Biel Majoral** assenyalaren al pregó de la Fira del Llibre en Català?.

TEMPS MODERNS RECOMANA

LLIBRES

Miquel Muntaner

Ozu. Bresson. Dreyer. El estilo trascendental en el cine.
Paul Schrader
208 Pàg. 2.800-Pts.

El món visual de Schrader ha estat definit, molt sovint, com un lloc dominat per la solitud, l'autoengany, la desesperació i la recerca constant de la redempció del dolor. La seva tasca més preuada és la de guionista:

de fet, ha estat un dels principals creadors de metàfores i personatges del cinema americà dels anys 70 i 80.

Com a crític se situa a un entorn ben diferent: la seva crítica valora les obres cinematogràfiques austeres i gens espectaculars. Ozu al Japó, Bresson a França, Dreyer a Dinamarca i altres directors a diferents països han configurat una manera d'enfocar el cinema que els és comú a tots: L'estil transcendental. El llibre analitza aquest estil com a resultat de dues contingències universals: El desig de l'art d'expressar el metafísic i la forma pròpia de ser del mitjà cinematogràfic.

Directores de fotografía: Cine.
Peter Ettedgui
207 Pàg. 4.975- Pts.

Si més no, és inhabitual que els directors de fotografia rebin la mateixa atenció que la que reben els directors i actors, no hi ha cap dubte que són els responsables tècnics que una història es transformi en imatges.

Aquesta obra pretén donar a conèixer les diferents dimensions del llenguatge cinematogràfic. Una escollida

recopilació d'entrevistes als directors de fotografia més representatius ens permetrà tenir una idea sobre tres generacions procedents de cultures cinematogràfiques diferents.

Tots tenen en comú haver enriquit el patrimoni del cinema universal amb tècnica, sensibilitat i personalitat pròpies. El treball d'aquests artistes ha aconseguit expandir el llenguatge cinematogràfic.

Cuentos de cine De Baroja a Buñuel
264 Pàg. 2.475- Pts.

Recull dels millors contes sobre el cinema, escrits per autors que com Baroja o Buñuel, Azorín o García

Lorca són alguns dels noms més representatius de la generació del 98 i del 27. Ocasí única per conèixer alguns dels episodis de trobada entre la sensibilitat i la tècnica.

La tradició i la modernitat a l'Espanya de principis del segle xx. Rafael Utrera, autor de aquesta esplèndida recopilació, és professor de la universitat de Sevilla i ha estat premiat diverses vegades per la seva tasca d'investigació. Ha publicat assaigs sobre literatura i cinematografia, així com sobre la història del cinema espanyol. Exerceix, sovint, la crítica de cinema a diferents publicacions.

